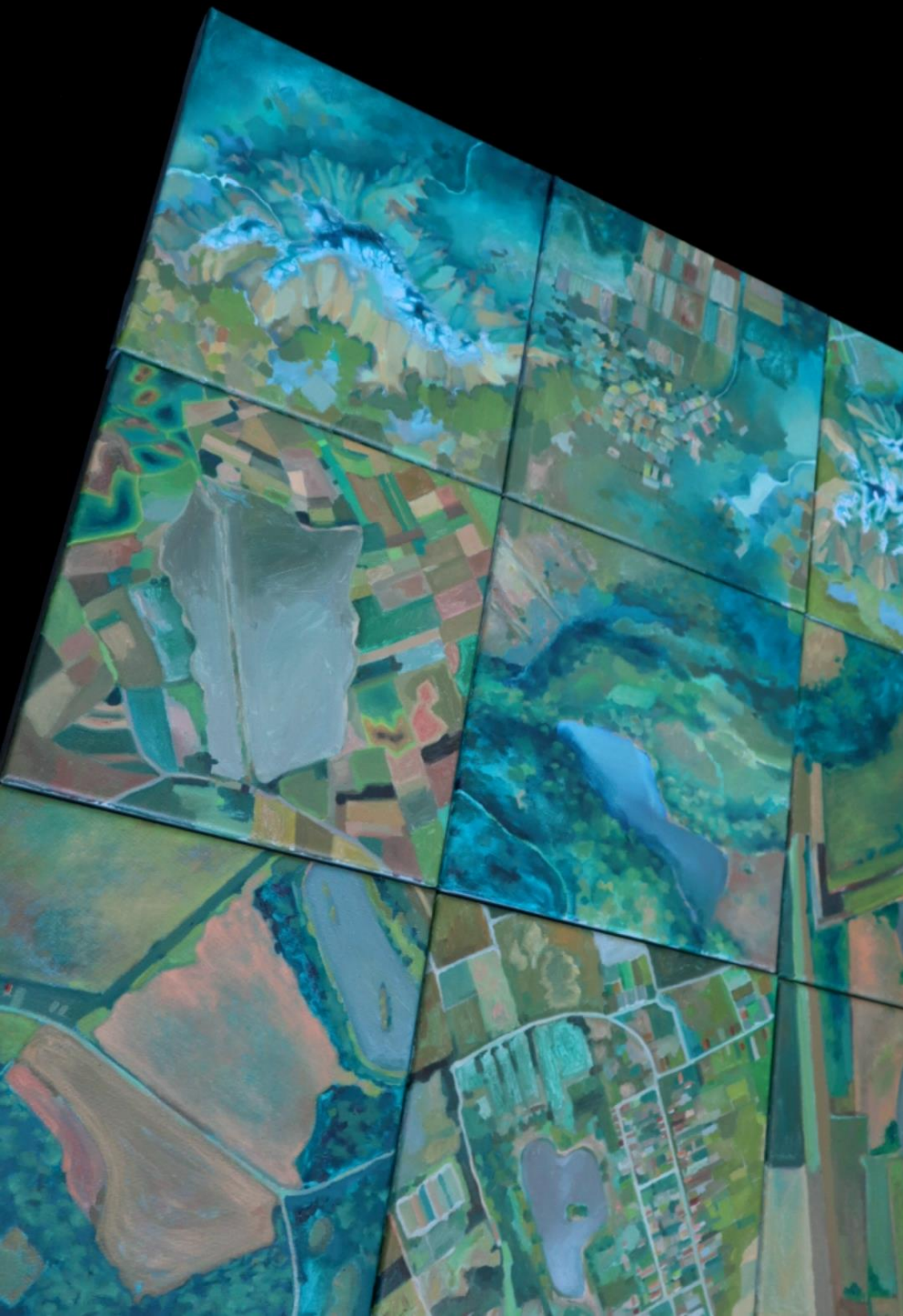

Márton Dominika: Missing pieces, 2022
olaj, vászon
15 db $\times$ (35 $\times$ 35 cm) $\rightarrow$ befoglaló méret: 140 $\times$ 140 cm

A koncepció alapadatai:

A műben a 2022-es év nyarának kiszáradt magyarországi tavait (Halda-tó, Nógrádi tó, Borbála-horgásztó, Nagyszéksós-tó, Vekeri-tó, Bicsérdi horgásztó) helyeztem el egy olyan fiktív műholdas térképen, amelyen ezek a tavak érintetlen, sértetlen formájukban tekinthetők meg. A fiktív térkép elemei a szélességi és hosszúsági irányok mentén átrendezhetőek úgy, hogy csatlakozó motívumokat kapjunk, de teljesen ki nem rakható. A vászonkép-együttes egy műnek számít, a koncepció a tologatós puzzle analógiáját követi.

A kompozíció lehetőségeinek száma 21×10^{12} (20 922 789 888 000, vagyis 20 billió 922 milliárd 789 millió 888 ezer). Ha naponta új kombinációt állítanánk be, akkor 57 322 712 022 évig nem ismétlődne a kombináció, ami 4,15-ször hosszabb idő, mint az univerzum kora (13,8 milliárd év).

A már összezsugorodott világ műholdfelvételei újra és újra frissülnek a Google Maps-en, lekövetve a klímaváltozás legújabb következményeit.

A folytonos változás változatlansága által erodált tájkép a tologatós puzzle játékszabályaira emlékeztethetnek minket. A hiány állandósul, feltételévé válik a mű dinamizmusának a kompozíciós variánsok létrejötte során. Tulajdonképp a hiányzó 16. panel lehetne a kulcs a kirakós megoldásához, de míg azt hisszük, egyre közelebb kerülünk az „eredeti kép” visszaállításához, annál inkább kezd megfogalmazódni bennünk a gyanú: hogy ami egyszer fölborult, azt többé nem lehet helyreállítani.